

عنوان مقاله:

انرژی های تجدید پذیر در طراحی شهر پایدار

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

رضا محمدی - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد کرمانشاه

سیدبابک حسینی فیروزآبادی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد ملایر

خلاصه مقاله:

از جمله نتایج مدرنیسم، دخل و تصرف روزافزون انسان در محیط پیرامون و به تبع آن از بین رفتن منابع طبیعی بود که مشکلات متعددی را به همراه داشت؛ به همین دلیل در دهه های 60 و 70 قرن بیستم، بستر نقد همه گیر نسبت به نتایج مدرنیسم در جامعه ی انسانی آغاز شد و در تفکری نقادانه و انسا نمدارانه با اتفاقات زمان آلاینده ها و آسیب های ناشی از گرم شدن کره ی زمین، همراهی شد تا توجه به معماری پایدار را در فعالیتهای برنامه ریزان و طراحان قرار دهد. در این تفکر، معماری پایدار به نوعی یک گرایش و رویه ی نجات بخش در برابر بحرانهای پدید آمده قلمداد می شود. مشکل انرژی امروزه یکی از مشکلات اساسی تمامی کشورهای جهان، به خصوص کشورهای در حال توسعه می باشد. از یکسو مصرف روزافزون انرژی حاصل از سوختهای فسیلی به واسطه ی انتشار آلاینده های حاصل از احتراق آن ها و افزایش دی اکسید کربن در اتمسفر و پیامدهای ناشی از آن، جهان را با تغییرات تهدید آمیزی روبه رو ساخته است و از دیگر سو محدودیت منابع فسیلی، غیرقابل تجدید پذیر بودن این منابع و افزایش قیمتتها موجب گردیده است تا توجه بیشتری به بهینه سازی مصرف انرژی شود. استفاده از انرژیهای طبیعی، به ویژه در ساختمان به صرفه جویی در مصرف سوخت و مهم تر از آن به افزایش کیفیت بهداشت و سالم سازی محیط زیست منتهی می شود. طراحی پایدار نوعی از طراحی اکولوژیکی است که قصد دارد بدون آسیب رساندن به منابع نسلهای آینده به نیازهای امروز پاسخ دهد. معماری پایدار به دنبال برقراری تعادل دست رفته ی بین انسان و طبیعت است و برای رسیدن به این تعادل راهی جز استفاده از نیروهای طبیعی، به عنوان منابع انرژی تجدید شونده وجود ندارد. شاید اگر نگاهی به معماری سنتی ایران و معماری که سالهای پیش و نه سالهای خیلی دور در این سرزمین انجام می شد بیندازیم، بهترین نمونه های طراحی پایدار را بتوانیم ببینیم. از این رو با در نظر گرفتن امکانات، محدودیتهای و شرایط خاص اقلیمی محل هر پروژه و شرایط حاکم بر طراحی مفروض، در کنار استفاده از تجارب ارزشمند موجود، می توان از معماری بومی و سنتی این مرزوبوم استفاده کرد و اصول انسانی یاد شده را در سیر زمان حفظ نمود و آنها را به عنوان مفاهیم بنیادی و اساسی به کار گرفت. در این مقاله به بررسی تاثیر استفاده از انرژیهای نو و تجدید پذیر در راستای بهینه سازی مصرف انرژی و کاهش آلودگی های ناشی از مصرف سوخت های فسیلی را به عنوان یک راه حل جهت رفع معضل انرژی و کاهش آلودگی های زیست محیطی می باشد می پردازیم

کلمات کلیدی:

انرژی های نو، سوختهای فسیلی، محیط زیست، معماری پایدار، بهینه سازی مصرف انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/647997>

